

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นขึ้นมาในเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์และนั่งสมาธิ ให้คิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณและบารมีของฉันเป็นนายของสวน ท่านเป็นคนพายเรือและฉันเป็นลูกของท่าน จงกลายเป็นนายและไต่ตรองเพชรพลอยแห่งความรู้
- คำถาม:** หนึ่งในประเด็นใดที่ได้รับความสำคัญจากโลกภายนอกและจากพ่อด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** ประเด็นของการให้ทาน ลูกๆ ต้องกลับมามีความเมตตาและมีความกรุณาต่อทุกคน ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ทุกคน ผู้ให้ทานได้รับการยกย่องอย่างมาก ชื่อของพวกเขาลูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ ลูกต้องให้ทานแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน นั่นคือสอนการทำสมาธิ (meditation) ให้แก่พวกเขา
- เพลง:** หัวใจของฉันพูดขอบคุณต่อผู้เดียวที่ให้การคำจูนแก่นั่น

โอม ซานติ การคำจูนให้แก่ผู้ที่กำลังจะจมน้ำ พวกเขาได้รับการคำจูนเพื่อที่จะพาพวกเขาข้ามฟาก เพราะชาวบาร์ตตระหนักถึงคำว่า “คนพายเรือ” งานของคนพายเรือคือการช่วยเหลือบางคนจากการจมน้ำ ลูกๆ เข้าใจว่าเรือของชาวบาร์ตได้จมลง ทุกประเด็นใช้กับชาวบาร์ต สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงผู้คนในดินแดนอื่นๆ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เรื่องราวของการเป็นนารายณ์ที่แท้จริงนั่นคือเรื่องราวของความเป็นอมตะเกิดขึ้นที่นี่ เมื่อลูกนั่งสมาธิในช่วงเวลาเช้าตรู่ ลูกจดจำใคร? ในหนทางของบักดี (หนทางของการกราบไหว้บูชาด้วยความเลื่อมใสศรัทธาและภักดี) บางคนจดจำเทพองค์หนึ่ง และคนอื่นจดจำเทพอื่นๆ ความพยายามทางจิตของพวกเขาทั้งหมดไม่ถูกต้องเพราะพวกเขาไม่มีคนพายเรือหรือนายของสวนที่จะสอนพวกเขา กูรูสอนการทำสมาธิแก่ผู้คนและบอกพวกเขาว่าจะต้องทำอะไร พวกเขาเพียรพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง โยคะเรียกว่าเป็นความพยายามทางจิต มนุษย์สอนสิ่งนั้นให้กับมนุษย์คนอื่นๆ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นเจ้าของสวนของสวนนี้ ที่ท่านเป็นนายของสวน ราววันเป็นนายแห่งป่าหนาม มายา ราววันสร้างป่าแห่งหนาม มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งต่างๆ ของลูก พวกเขาลืมสิ่งเหล่านั้น มายาทำให้พวกเขาลืม มายาสร้างอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงเมื่อลูกนั่งในสมาธิ พ่อสอนลูกด้วยเช่นกันว่าลูกควรทำสมาธิอย่างไร ลูกคือคาร์มาโยดี ลูกต้องมีการกระทำในระหว่างวัน ไม่มีบ่วงในสิ่งนี้ พวกเขาไม่สามารถมีสมาธิได้ในระหว่างวัน ในระหว่างวันมีการรับประทาน ดื่ม เล่น ร่ายรำและทำธุรกิจ ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถที่จะรักษาการจดจำระลึกถึงในขณะที่กระทำการใดๆ เหล่านั้น หลายคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา อย่างไรก็ตามนั่นเป็นเรื่องที่ยากมาก บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่านเอง ช่วงเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์คือเวลาที่บริสุทธิ์ที่สุด เป็นเรื่องง่ายที่จะมีการจดจำระลึกถึงในเวลา นั้น เวลาในช่วงเวลาอมฤตที่ดีที่สุด มีหลายสิ่งที่ลูกจะต้องได้มาในระหว่างวัน ใช่ เป็นสิ่งที่ดีหากลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอในขณะที่ทำบางสิ่ง อย่างไรก็ตามบาบาได้แบ่งปันประสบการณ์ของท่านว่า: พ่อพยายามอย่างหนักมากที่จะพูดกับลูกในขณะที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ภายใน พ่อมีความซาบซึ้ง: ฉัน ประชาบิดาบรรพบุรุษ ผู้เป็นพ่อ กำลังพูดกับลูกๆ ฉันคือพ่อของโลกมนุษย์ พ่อซาบซึ้งกับจิตสำนึกนี้ แต่พ่อพบว่าเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะรักษาจิตสำนึกว่าพ่อคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังพูดกับลูกขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด การจดจำระลึกถึงนั้นยากมาก บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน พ่อสอนลูกด้วยเช่นกัน พ่อชี้พบบาบาเข้าใจว่าท่านเป็นนายของสวน เจ้าของสวนจะสร้างสวนอย่างแน่นอน เขาจะไม่สร้างหนาม เจ้าของสวนจะไม่ปลูกหนาม เจ้าของสวนเป็นนายของสวนเสมอ เขาจะปลูกดอกไม้ ดังนั้นบาบาเช่นกันปลูกดอกไม้ มันคือมายาที่สร้างป่าแห่งหนาม ด้วยการทำตามการกำหนดทิศทางของเธอ มนุษย์ก็กลายเป็นเช่นหนาม ลูกได้รับความรู้แล้วว่าบาบาเป็นคนสวน ท่านเป็นคนพายเรือ ท่านเป็นผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตาและท่านก็เป็นเมล็ดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งสมาธิในเวลากลางคืน ลูกมีความคิดว่าสวนนี้ใหญ่โตมาก! ก่อนหน้านี้ สวนเคยมีขนาดเล็กมาก พร้อมกันกับโยคะ ความรู้ก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน มนุษย์ไม่ได้มีความรู้ใดๆ พวกเขามีโยคะมากมายหลายประเภท พวกเขาต้องนั่งและจดจำใครคนใดคนหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนั้น เมื่อพวกเขานั่งในการจดจำเจ้าแม่กาลี มีเพียงใบหน้าของกาลีเท่านั้นที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขาในเวลานั้น พวกเขาเฝ้าแต่จดจำจากัดอัมบาด้วยเช่นกัน นั่นคือหนทางของบักดี พวกเขาไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อและไม่จดจำมรดก พวกเขาทำบักดีในรูปแบบต่างๆ มากมาย บางคนหมั่นลูกปัดของลูกประคำ บางคนหมั่นลูกปัดในลักษณะที่แฝงตัว ลูกประคำของลูกแฝงตัวด้วยเช่นกัน พวกเขามีขนบธรรมเนียมประเพณีมากมายในหนทางของบักดี บาบาเคยมีประสบการณ์นี้ในช่วงวัยเด็กของท่าน: พ่อของฉันเคยหมั่นลูกปัดของลูกประคำ และแล้วเมื่อฉันได้เห็นท่าน ฉันก็เคยนั่งในห้องเล็กๆ และหมั่นลูกปัดของลูกประคำ

เช่นกัน ท่านเคยท่องสวด: ราม! ราม! แค่นี้แหละ ท่านไม่ได้มีความรู้ใดๆ เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ เมื่อลูกสร้างนิสัยของการนั่งสมาธินี้ในช่วงเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุสันต์เป็นอย่างมาก บาบาส่งประสบการณ์ของท่าน ท่านเฝ้าแต่ไตร่ตรองความรู้นี้ด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นที่ใหญ่มากๆ ก่อนหน้านั้นสวนเคยเล็ก เมื่อลูกจดจำเมล็ด ลูกจะจดจำสวนด้วยเช่นกัน สวนลูกสร้างขึ้นอย่างไร? บาบามีความรู้และลูกก็มีความรู้เช่นกัน ต้นไม้ทั้งต้นเข้าไปในสติปัญญาของลูก ทั้งหมดนี้หมอบนอยู่ภายในลูก สิ่งนี้เรียกว่าการฝึกสมาธิ ลูกมีความสุขของการเป็นของพ่อและลูกก็มีความสุขของความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกจดจำทั้งสองสิ่ง ผู้ที่มีความรู้ของธาตุแห่งแสงจะไม่นั่งสมาธิในลักษณะนี้ พวกเขาจะจดจำธาตุแสงเท่านั้น ทั้งหมดที่พวกเขาต้องการคือการหลอมรวมเข้าไปในธาตุ พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน และดังนั้นความคิดของพวกเขาจึงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากของลูกๆ ลูกมีความรู้ที่บาบาเป็นเมล็ด ด้วยการนั่งสมาธิในตอนกลางคืน ลูกจะสามารถมีความคิดที่ดีมาก ลูกสามารถเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกเคยทำในหนทางของบักดี ผู้คนสอนหัตถโยคะมากมายหลายประเภท ฯลฯ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่า ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกสามารถจดจำสิ่งสร้างทั้งหมด (ต้นไม้) ของท่าน ลูกเคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน วงจรของละครนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ลูกจดจำทรัพย์สินสมบัติของความรู้และจดจำผู้เดียวที่ให้ทรัพย์สินสมบัตินี้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร สภาพของลูกก็จะมั่นคงมากเท่านั้น ลูกสามารถอธิบายให้ใครก็ตามรู้ว่าลูกนั่งสมาธิอย่างไร มนุษย์ได้รับคำแนะนำต่างๆมากมายในการจดจำผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ที่นี้ลูกทั้งหมดกำลังทำตามหนทางเดียว ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว เด็ก ผู้ใหญ่ ทุกคนได้รับการกำหนดในทิศทางเดียวกัน ลูกต้องนั่งในสมาธิ เราดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณสูงสุดจะพูดเช่นนี้หรือไม่? ท่านไม่ได้เกิดและกลับมาเกิดใหม่ เมื่อผู้คนมาหาลูก พาพวกเขาไปที่ห้องโถง เมื่อลูกเห็นบุคคลสำคัญมาที่นี่เพื่อที่จะทำความเข้าใจมากขึ้น จงนำพวกเขามาที่นี่และอธิบายให้แก่พวกเขาว่าเรานั่งทำสมาธิอย่างไร เราทำสมาธิในเวลากลางคืนตลอดจนในช่วงระหว่างวันอย่างไรและเราจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างไร คำสั่งของพ่อคือ: จดจำพ่อและจดจำวงจรของสิ่งสร้าง 84 ชาติเกิดซึ่งได้มีการจดจำเช่นกัน แนนอนที่เหล่าเทพเคยอยู่มาก่อน 84 ชาติเกิดของพวกเขาเป็นที่จดจำกันมา ลูกต้องอธิบายความลับของวงจรอย่างชัดเจนมาก ลูกจดจำพ่อและวงจรของสิ่งสร้างของท่าน สติปัญญาของลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อและความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เราทั้งหมดทำตามการกำหนดในทิศทางเดียว เรากำลังทำตามศรัทธา พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและให้มรดกของสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกและดังนั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนนอน จากพ่อที่ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูก ภายหลังลูกจะตกลงมาและลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ในเวลาสุดท้าย พ่อเป็นผู้สร้างและดังนั้นท่านจะให้ความรู้ของสิ่งสร้างอย่างแนนอน พระเจ้าผู้เป็นพ่อเต็มไปด้วยความรู้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจะมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อที่จะชำระโลกให้บริสุทธิ์อย่างแนนอน หากลูกนั่งและอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พวกเขาจะมีความประทับใจอย่างมาก บอกพวกเขาว่า: อย่าได้เพียงแค่พูดว่าสิ่งนี้ดีแล้วก็จากไป ท่านต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ มีภาระของบาปของชาติเกิดนับไม่ถ้วนบนศีรษะของท่านและใช้เวลาที่จะชำระออกไป ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา: บาบามาแล้วและความตายกำลังอยู่เบื้องหน้า หากลูกไม่ระมัดระวัง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกต้องไม่ล่าช้าในการดำเนินงานที่เป็นสิริมงคล เรียนรู้และไป ด้วยการนั่งสมาธิลูกจะมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง เวลานี้จดจำพ่อ ท่านเป็นพ่อของลูก ผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำท่านในหนทางของบักดีชาติแล้วชาติเล่า ลูกเคยมีพ่อทางร่างกายที่แตกต่างกันในทุกชาติเกิด แต่ลูกก็ยังจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตนได้อย่างแนนอนเพราะท่านเป็นพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ลูกได้รับมรดกที่สูญสลายจากพ่อทางร่างกายของลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาของผู้เดียวผู้ที่สูงส่งสองเท่า (ศรี ศรี) ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพ วงศ์สกุลที่แตกต่างกันปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น การสละละทิ้งของชั้นยาซนีเป็นระดับกึ่งบริสุทธิ์ ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นี่คือนิยามของบาร์ตคือกิตะ สำหรับการฝึกสมาธิ ลูกต้องอธิบาย: พ่อได้สอนการทำสมาธิแก่พวกเราในลักษณะนี้ ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้ พระเจ้าของทุกคนต้องเป็นผู้เดียว ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อและท่านเข้ามาในบาร์ตเท่านั้น วัดที่ใหญ่โตสร้างขึ้นสำหรับท่านในหนทางของบักดี เรากลับมาสูงส่งด้วยการทำตามการกำหนดทิศทางของผู้เดียวที่สูงส่งสองเท่า นั่งลงและเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ เข้าใจพ่อและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนี้ ระยะเวลาของยุคทองมีการแสดงว่ามีมากแค่นี้ เมื่อต้นไม้ใหม่ก็เรียกว่าเป็นสวรรค์ หลังจากนั้นก็เริ่มทรุดโทรมลงไปเรื่อยๆ ทั้งโลกเวลานี้เป็นนรก ไม่เพียงแต่บ้านทุกหลังเท่านั้น, แต่ทั้งโลกได้กลายเป็นนรกด้วยเช่นกัน นี่คือน้ำแห่งหนาม พวกเขาเฝ้าแต่หิมแทงกันและกัน พ่อได้มาเพื่อสร้างสวนของอัลล่าห์ พ่อมาและสร้างสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าอะไรที่เรียกว่าเป็นสวนดอกไม้และอะไรที่เรียกว่าเป็นป่าแห่งหนาม ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ที่สูงส่ง ลูกควรจะเฝ้าแต่มีความคิดเหล่านี้ บาบามีความรู้และลูกๆ ก็มีความรู้เช่นกัน ด้วยการมีความคิดเช่นนั้นในเวลากลางคืนลูกจะสัมผัสกับความสุขสันต์เป็นอย่างยิ่ง ลูกควรอธิบายใน

ลักษณะนี้ เพราะผู้ที่สิ้นหวังที่นำสงสารเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเลย และเหตุนี้เองลูกจึงรู้สึกเห็นอกเห็นใจพวกเขา พวกเขาร้องเรียกหา: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างของพ่อ เวลานี้เราได้กลายเป็นลูกๆของอัลล่าห์ ควรจะมีความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งในขณะที่กำลังอธิบายสิ่งนี้ ลูกมีเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นลูกควรจะให้ท่านความรู้เหล่านั้น ผู้ให้ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก ชื่อของพวกเราได้รับการกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ ผู้คนที่มึนงงใจฝึกฝนในศาสนาจะให้ท่าน ลูกคือผู้ที่มึนงงใจฝึกฝนในศาสนา หากลูกไม่ให้ท่านนี้แล้วลูกจะได้รับอะไร? ลูกต้องให้ท่านอย่างแน่นอน นี่เป็นเรื่องง่ายมากที่จะให้ท่านความรู้ บาบอบอกลูกว่าจะนั่งสมาธิอย่างไรและวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ก่อนหน้านั้นเคยมีศาสนาเดียวและแล้วศาสนาอื่นๆก็ปรากฏขึ้นมาภายหลัง ทั้งหมดนั้นคือวงศ์สกุล สิ่งเหล่านี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ มนุษย์มีความสนใจอย่างมากในโยคะ บอกพวกเขาว่า: มาและลองฝึกสมาธิของเรา ผู้ที่มึนงงใจฝึกฝนในศาสนาจะมีความสุขเมื่อพวกเขาได้เห็นเมดิเทชั่นฮอลล์(ห้องทำสมาธิ) ผู้ที่มึนงงใจฝึกฝนในศาสนาจะไม่มีวันทำบาป แม้ว่าลูกๆจะมีประเด็นมากมายที่จะอธิบาย ลูกนั้นก็ตามลำดับกันไป ล้อคในสติปัญญาของลูกบางคนไม่ได้เปิดออกเลย ล้อคจะเปิดออกได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำพ่อ? นี่คือนางสิ่งที่ยากตายมาก ลูกต้องอธิบายว่าลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงอย่างไร ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าเราจะต้องจดจำใคร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ท่านเองที่เป็นพ่อของทุกคนกำลังสอนพวกเรา ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเรา เวลานี้ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนหรือไม่ พวกเราทั้งหมดกำลังทำตามการกำหนดทิศทางเดียว เรากำลังรับการชี้ทางจากผู้เดียวที่มีความสูงส่งทั้งสองทาง นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นลูกๆของท่านก็เป็นเช่นเดียวกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ด้วยการมีความคิดเช่นนั้นในเวลากลางคืนลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างยิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นในเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ ไตร่ตรองความรู้ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง จดจำสมบัติของความรู้และผู้ประทานความรู้

2. อยู่ในความซาบซึ้งของพระเจ้าและทำงานรับใช้ แสดงให้ทุกคนเห็นถึงวิธีที่ง่ายตายที่จะทำสมาธิ คงอยู่ในความสอดคล้องขณะที่ทำตามทิศทางเดียว

พร: ขอให้ลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและด้วยบุคลิกภาพและความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์จึงเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อ
เช่นที่บุคลิกภาพทางร่างสามารถนำดวงวิญญาณเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่าง ในทำนองเดียวกัน บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและนำลูกเข้ามาใกล้พ่อ บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ดึงดูดดวงวิญญาณมาสู่ความบริสุทธิ์ ความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกเป็นอิสระจากการจ่ายค่าสัมปทานใดๆให้แก่ ดรามราช ตามความสูงศักดิ์นี้ลูกสามารถเข้ามาอยู่ในราชวงศ์ในอนาคต ลูกที่มีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณด้วยบุคลิกภาพนี้จะกลายเป็นกระจกทางจิตที่ให้นิมิตรของพ่อ

คติพจน์: สวมแว่นตาของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนอยู่เสมอและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

*** โอม ขานติ ***